

ofecca1

30

CARNETE

MARO

30

1983

Aurel Jambrașan

5673 - BORCA
JUD. NEAMŢ
- ROMÂNIA -

ofacal

31

CARMELE

MARCO

189

189

189

*

- Mioara Brințaru. Întreabă dacă
 ar putea să se angajeze aici undeva,
 în eventualitatea c- ar vrea să ră-
 mână câteva luni.
 De ce-ți place mult ideea ei de a ră-
 mîne cu tine în ~~un~~ munte un
 timp!?

*

- O epistolă pasională de la Elena
 Crent, aceeași poezie și aceeași
 limbaj.

*

- Borges. Absolut admirabil! Superbe
 eseuri!

* 22 iulie 1983

- Sade. „La Philosophie dans le
 boudoir”. Lectură insuportabilă!
 Sade, cu instinctul sexual perturbat,
 a comis aceste deviații execrabile,
 greu lizibile. Un toxicoman al
 cărnii, al științei.

*

22 iulie 1983

*

~~Citeste...~~
~~...~~
~~...~~

*

- Citesti „Amintiri despre Eminescu de Teodor V. Ștefanelli”, colegul și prietenul Domnului I. I. Roman, la Cernăuți și Viena. O carte prea puțin pentru a spune ceva deosebit despre Eminescu poetul. Citesti mai mult pentru a constata că lucrurile netinele nu sunt obligate din comportamentul unui geniu și dacă aceste constatări sunt profunde. Nu prea. Ștefanelli se oprește la lucrurile exterioare, obligate, dând dreptori susținerii că a scris aceste amintiri pentru gospodine, nu pentru adevărații iubitori de Eminescu.

Dar nu crezi că ar fi fost mai bine fără aceste amintiri ale lui Ștefanelli.

*

*

- Noi eseuri de Borges, admira-
bile din nou!

*

- Alegi vreo cincizeci de cărți pe
care trebuie să le citești neapărat
până la Anul nou. Vei trudi?!
Simți nevoia să citești sau să
recitești Flaubert, Thomas Mann,
Maurice Proust, Gogol, Dostoievski
(de fapt, în acest caz ti-ai propus
mereu să-l citești exhaustiv),
H. Hesse, Textele indiene, pe
Seneca și Terențiu, pe D.R. Popescu,
tot ce ține de Emil Mediu și de
Remontiere.

*

- În fiecare zi aștepti pe EA. Dar
mai ponderat. Ești tare mulțumit
de împăcare. Acum pare că poți trăi
un timp numai din această mul-
țumire.

*

*

- Din nou, din politete, la o curuni
civilă. Petronela Ana, fata lui neves
D-tru Anu, ni un coleg al ei de fa-
cultate. Te nintă absolut inutil ni
esti crispot la aceste nindrofii. De
unde ai învățat politetea în felul
acesta?! Ce cauti tu, la urma urmei
la aceste prefăcătoriai grimasate,
oficioare, cu glume delirile ni surina
complemente?! Vei încerca să nu
te mai duci. Trebuie.

*

- Prejuderățile, iată semnele dobor-
torii care încă place! Comerția
acestor muniti suferă nu de lipsuri
ci pentru că -inteleg viața mărșini
ni în acești nesemnificativă grila

*

23 iulie 1983

- Citesti epistole de Horatin, ur-
mărit în același timp Textul latin
o traducere liberă ni o alta
juxtaliniană. Găsești foarte

multe lucruri interesante, cu-
vintele latine plăcându-ți deșori
prin expresivitate și muzicalitate.
"Verum plateae sunt purae,
ut nihil olectet meditantibus..."
(epistola II, ~~de~~ lui Julius Florus).

*

- Citeti și din "Comentariile asupra
războiului cu gali" ale lui
Caius Julius Caesar, fără a fi
recitată în aceeași măsură.

*

- Revii la Borges! Și tot timpul
asculti muzică la aparatul de
radio la care conectezi antena
de la TV.

*

- Ți dorești mult ca ați să vină
EA. Dorești să revedei evant de
partin pour Sulina. Nu ști dacă
va veni, dar ști că ar trebui

să vină,

*

24 iulie 1983

- EA. A venit! Ploua. Ploaia îi udase părul. Era vespus de frumoasă! Venise și cu Dumineca Dulce. Parcă ieșiseră din mare. Două minute.

Urele cu ele au fost ca întotdeauna una minută. Muzică. ~~Reviste~~ Reviste. Cărți. Surinoul împărat. Emotionat și tulburat de prezența **Ei**, erai tare mulțumit. E o minune de partea căreia moartea nu poate victui. Ai simțit deseori mulțumirea iubirii și emoția puternică lângă alte fete, dar niciodată mulțumirea din tine nu a fost așa puternică! Ești atât de mulțumit în prezența **Ei** încât aproape-ți dau lacrimile EA este o boală, EA dereglează toate simțurile tale, EA

te face atit de blind ni voios!
Esti ca un parti carniol i re
face dorul cel mai frumos.

Atit: prezenta Ei i simti, in acele
clipe, ca e tot ce ai vrea sa ai
cu tine. La niciodata in compa-
nia altcuiva, cand ^{sine} EA stii ca
viata unui om (viata ta) poate
fi salvata numai ni numai
prin iubire.

EA este o emotie prelungita, in
genul curiozitatii de pe vremea
cand nu reuseai sa e vezi pe
Viorica Anton. EA te tine de
prea multe luni in profunzime.
Aceasta profunzime ni aceasta
emotie te fac sa crezi ca EA
este intr-adevar minunea
ce-ti durata este creierul ni
simturile. Niciodata nu ai
simtit atita nevoie de dezmire
ni bucurie intru o fata. EA,

prin simpla-i prezentă, supline
tot ceea ce trăiești nău ni ring
Tot nestul zimei după ce EA
pleacă te simți plin de încredere
ni mulțumire, tot nestul zimei
te poți ocupa de lucruri serioase
poți scrie ni poți citi.

EA este ni năimire adevărată
bucurie ni ghemușete a acestui
timp. Mulțumesti victii tale
renovate că numai ea te-o
sus-o în cale!

*

- EA a vrut să te roage ceva.
Nu îndrăznește să-ți spună
Prima la urmă ori ghicit. Avea
nevoie de niște bani. Mi se
pare absurd să te rog așa ceva!
De ce absurd? I-ai mulțumit
că s-a gândit să-ți ceară tie,
aștea fiind semn de înțelegere
ni încredere în tine. I-ai dat

300 de lei rugînd-o să nu-ți
spună pentru ce-i frebuie. Se
susimose puțin după aceea, dar
nu asea de ce ni spori era tare
dulce ni așa! O minune dulce!

*

- Durmi nu mai fusese niciodată
la tine. Ți plăcea - s-a uitat pe
multe lucruri. Apa de dulce ni
mititica aceea ("titita" cum
ii zicea Petru-Ciprian!) Ți atit
de mult la ele de parcă ar
fi fetele tale. Nu poți spune că
ți la ele ca la tine, "pentru că
ai sentimentul că nu ți la
tine atit ți la ele, mai des
la bucuria lor, la seminatotea
lor. Vrei să faci atit de multe
pentru a le atit bucurose ni
multumite!" În omni acestia
nervozitati ni ninguiri, EA ni

Dumii au fost adesevărate
impărăteșe ale liniștii de care
aveai nevoie atât de mult.

*

- Scrii ni neschii aceste lucruri pentru
că mereu vei să te convingi o
dată - n plus că prezenta lor nu
e himerică. Ele fetin de Pământ
Tu ai nevoie de Pământ. Stea ce
plîngi!

*

- Te conduci după ora 14 pînă la
podul de peste Pîntrita, după ce le-
dăruie ni cărți pentru lectură și
ate un 'vas' minumat, aduse de
la Jari, special pentru ele, de la
Tîrgul de ceramică.

Pe EA ai n - a nevoie peste vreo
două săptămîni. Trebuie să trăiești
ni pentru fata această minumată
Să nu mori, băiatule!

* Prova, 24 iulie
1983

BUCUREȘTI

- Umblu pe străzi, prin librării,
te bucuri pentru cele trei dis-
curi cu Cernachul FIACĂRA în
concert pe care le iei pentru
elevii tăi!

*

- În magazinul Victoria, pe
unde hălăduiești cu o Carmen
Puiu din P. Neamt, te întâlnești
cu Radu Călin Cristea. Tot
simpatice. Prietenos. Stabilită să
vă vedeți la ora 17 (astă
se-ntimpul ieri, 26 iulie 1983)
la locul Tei pentru un meci
de fotbal. V-ați întâlnit. Ați
jucat. Au mai venit și alții,
denigru. Eugen Suciu (de exemplu,
cel care a debutat prin 1969 cu
o carte de poezie - "Povestea
anonimatului", nu prea
rea. Disgratios, totuși, com-

portamentul acestui tip care-i
înjură pe toți și mereu, la ne-
multumirile-i 'schizo-, amenin-
că pe mine, ba pe unul dintre bă-
ieții de la Brad ~~pe~~ (care dă-
duseră în Jasi, nu de mult,
acele filme experimentale), un
jurist, l-a schimbat. Radu
îți spunea că acest lucru e
întotdeauna. Biografias.

Mai erau acolo și alți câțiva
tipi de pe la "Victor studentescă"
(Joan Băduca - antipatic; Ion
Vănilovici - !?), un profesor
de la Facultatea de filologie
etc.

Alți jucători pînă pe la ora 20.

*

- Neti. Napți fără sfîrșit cu
ea. Mozart, Beethoven, Grieg
Paco Ibáñez (serenile lui

Garcia Lorca!). Si ea, povestindu-
ti viața ei. Cumpănită,
nemișcovărită în umilințe și dureri
și ea. Eci pur și simplu, ca
o planetă caldă și frumoasă!

*

- Na neapuzăți să-i găsești la
telefon pe cei pe care-i cauți.
Vară, deh!

*

- Totuși, la 19, mine-seară,
o întâlnire cu Cezar Ivănescu.
Vineri la 18,15 o "vedere" cu
Mircea Sorintimbreanu la
ALBATROS.

Mă-i prindă pe D.R. Popescu și
George Bălăuță. Nici pe Mircea
Cortărescu, Constantin Brăza,
Mădi Marin.
George Stancu - a mutat din

militari, locuiește într-un
aportament de pe 'Gh. Gh. De
deșupra ~~Gambriusului~~
restaurantului "Cisnigiu"

*

- Din cauza că nu-i găsești pe
cei căutați, se amulează, și pare
ducerea spre Sulina. Păcat!

*

- Bani! Acești nesuferiți.

*

- Te gîndesti la T. Ti-a trecut
prin minte că faptul că ti-a
cerut 300 de lei nu e semnul
plăcerii ei pe un drum nepăcat
Oricum, ceea ce faci tu pentru
EA, faci numai dintr-o
nefericită iubire.

* 27 iulie 1983,
București

*

- Un telefon lui Nichita Stănescu.
Buna lui Dora îi spune că
el doarme de trei zile, foarte
obosit. Te rog să mă revii, spre
seară, să treci pe la ei.

*

27 iulie 1983

- Un drum la George Stanca,
la noua adresă. Îl găsești
cu o fată blondă și frumoasă.
Acelor băieți minunat! Îți
lăsați după aproape o oră. Vei
reveni.

*

- 28 iulie 1983. Joi. La „Sc. Tinere-
tății”. Te întâlnești acolo cu Adrian
(te întâlnești cu el și asară)
și Ioana Poșolan. Cornel Ostahie,
de asemenea.

Carolina Ilica, de dimineață. La
... ..

sugestia lui George Stanca,
pleci cu cenacul "Confluente"
al C.C. d. U.T.C., între 4 și 7
august, la Tulcea și Constanța
O experiență interesantă?! Vei
vedea. Cei cu care pleci nu-
să fie promitatori. Excepționându-
pe frumoasa Carolina Ilica.

*

- La uniunea scriitorilor. Petre
Stoica. Te sărute. Din 100 de
cuvințe ale duminicii, 60 erau
injurături. Acrit de mizeria
și caniere. Simpatice.

Constantin Toiu, distinsul po-
zator, te întreabă ce mai faci,
amabil.

George Psălită te ia deoparte
și discută. Rămîne cum îl știu?
D.R. Popescu. Pnea șef. Schim-
bat. Preocupat. Îți spune și mai

stai. Nu mai stai. Pleci. Nu ti-a
plăcut gâlba dumnealui.

Nichita Stănescu. Aproape nu
te recunoștea. „De ce ai sălbit
asa rău?!” - te întreabă. „Realiti-
tatea ...” îi spui. Rîde. Ingrășat.
Alina - ni duce piciorul. Arată rău.
Miroare nimeni a, vodcă.

Te roagă să-l ajuti să coboare
treptele de la Uniune. O faci,
desigur, cu plăcere. Te roagă să
te duci duminică pe la ei. Îți
multumeste mult pentru scrisori,
suscitându-și să nu a putut
să-ți mai scrie. Nu-i nimic.
Îți pare tare rău că-l vezi așa.

-Sunt dialog cu Cesar Ioanescu.
Un bărbat & un rit. Stabiliti să
revii mine la 15,30. Dă!
Pleci cu Adrian. El era rănit
de prezența Joanei Bălan.
Deh! Nu de mult zicea c-o

ia de nevastă. Deh!

*

- Te lăcuși de placerea spre
Tulcea și Constanța. Poate că te
vei simți bine.

*

- Johanda. Te sună de la spitalul
Bucur. A născut un băiețel, pe
9 iulie. Prematur. La șapte luni
Vorbești despre filme și cărți.
Te vei duce o-a vezi.

*

- Neti. Din nou. Pasională.
Apoi o eviți. Deh!

*

- Osăptăminoi de București
jasă să fii plătită. În
sebrimul, obosești.

*

*

- 29 iulie. ALBATROS. Săptămânal
te optează. Și vei scoate
cartea pînă-n noiembrie. "Te
plîngi mereu!" îți vrea. Te
duce la bunica Filimon. Și
vorbesc amabili. Și sugerează
să schimbi titlul cărții.

"Divina?". "Nu-i bine. Cei de
Sus, politicienii...". Nu răs-
punzi. Ti-e greută doar. Ce
mai vor?! Te vei întâlni cu
Gabriela Negreanu după 7 august.
ce mai vor?!

Și multumesc și pezi. Aleluia!

*

29 iulie 1983, Pauc.

- Uneori pe Flori. Micuță, tare
zgomotoasă. Pe o săpșcăală cum-
plită. Vă plimbati o oră pe
marginea unui lac. Te-a tot
cîntat în aceste zile. Era fru-

moară. Atît.

*

- Căldura este insuportabilă. Nu
ploaie. Ioana Bălan te caută
disperută la telefon pentru că
Adrian n-a mai sunat-o.
Viața lor!

*

- EA. Ți-o amintesc, mereu
din orice depărtare.

*

- Numai filme proaste la
cinematografe.

*

29 iulie 1983

- Azi e duminică. 31 iulie 1983. Vine
seara, deci pe 29, ai fost la re-
vista „Luceafărul”, pentru a te
vedea cu Cezar Ivănescu. A venit
cu sutirziere, coborînd dintr-un
taxi cu o poartă gravă (cunant

lui, & vice) pe care o tot publică,
Marcela Mariana Mileu. Venea
de la cimitirul Poelu, de la in-
mormintarea lui Teodor Bals,
Nervos, agitac în orice caz.
Multe minute n-ai suteles ce
e cu cenacul acela „Numele
poetului”. Necunoscuti. Discutii
mai mult comerciale (aranjeu
un banchet pe la Parc Hotel!),
oarecum debile. Don Cezar te
interpela din când în când, cu
atenție, vorbele lui exprimând
respect față de tine. Te vorbea
în gloriati de tine, te-a rugat
să le citesti (etc.), dar ai refuzat.
Fiviu Antonesei „scrise” în „O-
pinia studentescă” o epistolă
către Cezar Ivănescu în care
il acuză pe acesta de oserie a
literii, de încurajare a veleita-
rilor etc. Cezar îl laudase
cu un con- & comp.

excesive pe Livia Antonesei în
numărate articole, decretându-
"cel mai bun poet tânăr din Moldo-
dova". Rancunos, Cezar Tră-
nescu a abordat și chestiunea
Livia Antonesei. Sigur, Livia nu
trebuia să scrie acel text, chiar
dacă ar fi avut dreptate în
ceea ce spunea. Poate că un altu
ar fi trebuit să-i spună acele
lucruri lui Cezar Trănescu.

Dar crezi și tu că - într-adevăr
don Cezar pariază și pe tare mult
velitaru și că, într-adevăr,
constința valorii sale literare îl
face umor și intolerant, Hugo-
lian (desigur, nu la volumul
lui Adrian Păunescu).

Don Cezar a spus acelor oameni
din seara de vineri că Livia
A. este un "poet mediu", un
"talent steril", un "debitoc", ex-

plăcându-l faptul că ar promova
selecții cu surorii lui A.,
spunea că Laurentiu Ulici îl
considera pe lirică un poet mel-
nică și îi luase "operele" conside-
rându-l "exceptional".

Talmes.

Don Cezar expedia afară pe unii
dintre cei care mai vedeau.

Se explica mai apoi: "Nu am
nevoie aici de scribisti, comunisti.
Eu am 42 (pe aci n.m.) de ani, nu sunt
membru de partid, nu fac nici
un fel de politică, am jurnale
de obicei la revista "Luceafărul"
etc. ..."

Am citit poezii trei dintre cei de
acolo. Un bătrân ... Culman.
Abordat în afara poeziei. Terri-
bilism, sintagme bleși, meta-
fore notorii, nimic în joacă.
Te deranjase răbdarea cu
care don Cezar et comp.

au osultat o persoana juneata
do ora acele debilitati poetice.
Ai avut tot timpul cat ai stat
acolo sentimentul ca dau le-
tor ingrijire o suma de
nechemati, de rimandicosi ce se
fac, ca 'scriu poezie etc'. Sirop
si poezie de Bucuresti ?!

Apoi a citit o profesora de
fizica, Mișela Mitrofanovici.
O poeză, nu te îndoiesti. A
captat atenția celor pe care-i
respectai. Pe tine suruti te-a
impressionat plăcut. Si retin
Apoi a citit o Elena Bico-
rina Ișbăsciu. Discurvă,
nu de neglijat, năvă miori,
promitătoare.

erau multe femei stense, ex-
ceptându-le pe două dintre
ele. Pe una o chema Tatiana
Rădulescu, avea un chip red-
mente delicat, o privire mereu

speciată (îți amintea perfect
ochii speciați ai căprioarelor
din munții tăi!), cu ea ai și
făcut de acolo, plimbându-se
pe străzi până după ora 22,
vorbind. A vrut și să citească
texte de-ale tale, i-ai dat.
Poate să veți mai revedea. Este
sigur însă că și fata asta are
o deviere. Ți-a spus că a fost
colegă cu Traian T. Cozoresi. E
profesoară. Are 29 de ani. Nu
parea.

De reținut, dintre cei de față,
și Marius Petrescu (bărbos, minu-
țios; îl citești și-ți plăcuse!),
M. Horia (George Stăncu ți-a
spus că e fiul lui Eugeniu Ionescu),
Maria Cerchez (altă deviată!) etc.
Don Cesar ți-a vorbit frumoșel,
rugându-te să treci pe la el, u-

ni mai vorbiti etc.

Ai plecat cu Tatiana aceea,
dorind sa iti simtografia la care
sălbavisei.

*

- Pe 30 iulie. Un drum la George
Stanca. Somnoros. In petrecuse
noaptea la Parc Hotel cu doi
cei si cu ceilalti. Il lasi sa doarmă
dupa o ora de conversatie.

*

- L-ai servit pe Lucian la Jari.
Jolanda lui a neuit. Si Horatiu
Joan Lopez. Te bucuri pentru ei

*

- Te duci la Spitalul Bourcar la
Jolanda Lupescu (Golding acum
Era cum e stiai. Mămă! Apoi
nu crezi. A născut prematur. La
7 luni. Era prea fragilă pentru
a putea duce nimic la capăt

sorcina. Doreste cărți. Vei trece,
speri, mîine. Erau acolo ni
Nătică Lupescu ni Dergina, sora
Iolandeii. Surprinzător să te vadă.
Deh!

*

- Cornel Octavie îți reconfirmă la
telefon plecarea de luni spre
Tulcea - Constanta. Te bucuri
pentru acest drum nou.

*

- Visezi numai oameni de la
Pooica. Pe Varile Bîrgăoanu. Pe
mama, cîtiva vecini.
Te culci cu gîndul la EA. Te
Treci la fel. E cea mai dragă
fîntă sufletului tău. O minune,
o lume de care te simți foarte
legat. Îi duci dorul. Îi scrii.

Bucuresti, 31 iulie
1983

*

- Netai itis pusea ca sa pleca din
Bucuresti in aceste zile - du ai cre-
zut-o. Avesi dreptate. Sumi. Ras-
punde. Alo? Alo! ... "intrigata
Avesi receptorul in furca. Apoi
ti-e putin rusine ca ai controlat-o
N-ai mai facut asa ceva.

* Buc, 31 iulie 1983

- Nimic nu-i face mai solidari p
oameni decat naturalitatea cu
care-i sujese optiunile.

* Bucuresti

ZECE ORE CU NICHITA

STĂNESCU

- Duminică, 31 iulie 1983. În jurul-
orei 13 suni la Nichita, cum îți
spusese. Ești invitat la dămnia sa,
și spune la telefon că te așteaptă
cu dragoste.

A fost o zi minunată! Dora era
mbrăcată în alb, părea o zeită.
Nichita, cu un mic accident în
prima oră (o hipotimie? sau cam
asa ceva; s-a rătăcit pe o canapea
Dora i-a dat să bea apă minerală,
amărindu-i mușchii din jurul cafei),
n-a simțit bine toată ziua și
toată seara. Memoria ta idiotă
nu-ți veni să rețină toate vorbele
profunde, dar, la două săptămâni
de la acea zi, constată că n-ai
reținut foarte multe.

Nichita te-a primit îmbrățișân-
du-te și sărutându-te de mai
multe ori, ~~și~~ Repeta: „Nu știu”

cît bine mi-ai făcut cu scrisorile
tde, nu știu cît bine mi-ai fă-
cut!" — referindu-se la scrisorile
"de solidaritate" pe care i le-a scris
în lunile din urmă, cînd avea pi-
riorul în gripă. ~~✶~~

Mai era acolo o profesoare de
matematică de la Universitate, pe
care Nichita o iubea și o ironiza
pentru cît de puțină de cifre e.

De vîta des la Dora lui și se mi-
nuna ce note minunate are! De
fapt, în repetate rînduri Nichita
avea momente de minunare în
timp ce o privea pe frumoasa Dora.
Mi-amintea că era vîră cînd
o cunoscut-o pe Dora și că
asculta Vivaldi. Pe profesoare
o tot tachina pentru că ar face
"bomba atomică a păcii", sintagmă
aceasta revenind în vorbele sale
în timpul serii.

Te-a rugat să-i citești ceva. Nu
prea-ți place să faci așa ceva. I-o

citit „Psalada tahicardiei”. Toată
parut că „tahicardiei” minimalizată
peurul. Il gîrea „genial”, te-a
rugat să-l recitești, minus două
versuri. L-ai recitat, ținînd cont
de faptul lui în ceea ce privește
culătura a celor două versuri.
A apreciat faptul că n-ai ținut
cont de „faptul” domniei sale. Repeta
unele versuri încîntat. Știi că unele
și plăcuseră, chiar dacă le asculta
cu subiectivismul unui prieten.

Un recital Eminescu la TV. A
opus ni dăruindu-i un poem. L-ai
aplaudat fără ipocrizie. Nichita
asculta poezia lui Eminescu
și plîngea de emoție. Se așezase
pe marginea canapelei și cu
lacrimi în ochi te „întreba” emo-
ționat: „Anule, ce-a fost cu
omul acesta? Cum de-a trăit
atît de mult în 33 de ani?”
Asculta versurile lui Eminescu,

pe unele le repetă subăcrimat
și încântat, exclamând: „Ne-
măipovănit! Nămăipovănit!”

Ți vorbea de poezie, de poezi.
Credea că Mircea Trăvescu e
unul din noștri poezi de
ați.

Ți spusese să nu te iei după
cei de la „Cenacul de lumină” (!?)
că tu ești un POET prin fiecare
vers, „filonul tău” ar fi structu-
rat pe „un tragicism copleșitor”.

Serialul blasfematoriu al lui Eugen
Barbu din „Săptămîna” își are
o replică ușor mesericioasă pentru
un singur motiv: Barbu ar fi
ofensat de „păpădita mea de
glorie”. „Vrea să creeze un curent
de opinie”. „N-are cum!” și
spuneși tu, „lumea e-a citit

cărtile și Barbu a injurat
pea' multe valori ca să mai
fie luat în serioși!"

Amintesti și de Paler. Ți s'apune,
că domnul Paler a venit la
el la spital, și n' a fost
bun și că i s-a părut a fi un
timid. "Un dulce, un delicat..."
repetă Nichita.

Discuții destule. Crezi că Nichita
era în una din zilele lui
zgomose. Spiritual și profund,
în amintea multe. De exemplu,
vorbea despre faptul că atunci
când a văzut Pietă a fugit
pe scări plângând, îngrozit
de perfecțiunea aelui chip,
de demnitatea aelui chip.

Notari tot ce-ti poti aminti tocmai
pentru ca ti-e ciuda pe memoria
ta proasta; pentru ca vrei sa
crezi o data - in plus ca traiesti
in dragostea si intru dragostea
acestei lumi. Nici un rind
din aceste carnate nu exista
decit in dubla frica tale de
a nu pierde contactul cu tot
ceea ce ai trait, cu ceea ce
se duce intr-un colt de minte
si vin paianjenii peste ceea ce
ai trait si plasele lor mint dese
si sufocante.

Ti-a vorbit foarte profund despre
nastere - care e o mlaestina
si despre moarte. "Numai
moartea e virginitate". Avesc
o intreaga teorie in acest
sens.

"Să-ți dea Dumnezeu mai mult
noroc decât mi-a dat mie!"

- zicea.

Asocia numele tău, Dumitrescu,
cu cel al lui Pătrășcuț, prietenul,
tatăl lui Mihai Viteazul.

La restaurantul București, unde
ați stat și cu un medic pe care
Nichita îl iubeste ~~de~~ mult
(Martin Constantinescu) - mai apoi a
mai venit un medic, Cernăianu,
„Lebădoiu” cum îi zicea Nichita.

- discuțiile cu continuat pe
diferite „meridiane ale gândului
și ale prieteniei. Ați băut bere
Kadaberger, ați mâncat și ați
fost singuri cu înserarea și
cu noaptea. Nichita te ținea
aproape de el și te răzvrăta

cu o pricetenie emotionantă.
Vorbea despre faptul că cifrele
nu au trup, nu emotionează
cifrele sînt abstracțiuni innumere.
Vorbea și spunea: dacă se
prebuzeste cu Boening și aflăm
că au murit 850 de oameni, nu
simțim nimic dureros, cifra
ne îngrijorează doar în aparență,
dar dacă aflăm că cei 850 de
oameni erau Ion, Maria, Elu
etc. — atunci, deodată, lacrimăm
atunci întem îndurerati.

Fiea el: 1 e Maria, 2 e
Ion, 3 e Elena, 4 e Tudorita
... L-ai întrebat de ce a
spus „4 e Tudorita”, dacă a
spus-o la întâmplare sau dacă
are o semnificație deosebită.
Ți-a spus că pe tota lui o
dicărie în acte și Tudorita și
a simțit și te-a imberăținat

amintindu-ți că ni tu ai o
Tudorita".

Să-i duci primul exemplar din
cartea ta, ca să scrie despre
poesia ta. Spunându-i că fântâna
veșnică ti-a cerut să schimbi
titlul cărții — "Divina para-
doxalia" din motive politice,
te-a sfătuit să e-ntre-adevar
vine să-l schimbi. Nu erai
de aceeași părere, desigur. Dar
depinzi de ei și până la urmă
editorii te vor-cînta.

Să-ntreba ce au totu cu Aurelian
(Titu Dumitrescu) ?!

Din cînd în cînd îi dicta câte un
poem Dorei. Ea nota conștin-
ciosă. Ai fost foarte atent de
fiecăre dată cînd îi dicta,
pentru a încerca să-ți dai seama

dacă ceo ce dictează mint
improvizatii sarecare. Nu, mult
din acele texte erau deselbit de
profunde, cu metafore excepțio-
nale.

Ți era dor de Sorin Dumitrescu,
pictorul, în acel moment la Paris.

Pe stradă, ai observat, lumea în-
forca capul după el, recunoscân-
du-l. Chelnerii se inclinau.

Ți amintesti tablourile uroase
din camera de zi a lui Nichita
Semnate de Sorin Dumitrescu și
Mihail Bandac, de alți pictori
bine cotați acum.

Ți-a fost dor de Tudorita în seara
aceea în care ni Nichita îți vor-
bea de iubita ta. Dar poate că
Ți era în muntii cu aceleori

mesajuri de neînțelese.

Se făcuse ora 23. A doua zi în
zori trebură să pleci spre Tulcea
cu cei de la "S. Tineretului". I-ai
spus domnului Nichita că nu
mai poți merge iar la dumnealui,
trebuind să ajungi acasă pentru
dumneal dău zori. Erati în fața
restaurantului "Păcurăști". Te-a
îmbrățișat și te-a sărutat de
nemăsurat ori, mulțumindu-ți
iar pentru "at bine mi-ai făcut",
pentru poezia care ești, "ți doresc
moroc și glorie" etc. I-ai spus
că te bucuri mult pentru că-l
sezi mai bine, că se simte mai
bine și că binele acesta îți se
pare cel mai important în ceea
ce-l privește.

Te despărțeau pentru un timp
de un mare poet, de prietenia

cărui nu poți să te simți decât
foarte onorat. Te despărțeați de
un om tare bun, o bunătate ce
da mereu peste margini. Și cum
la un om, tu, bunătatea și inteli-
gența ti se pot cele mai importante
lucruri, Nichita nu poate fi decât
unul dintre oamenii tare dragi
inimii tale.

Pomenise ni ceva despre moarte,
despre femeia că poate nu o să
te mai revadă. Pe străzi, singur
te-ai gândit că nu precisase la
moartea cui se referea, la a lui
sau a ta.

Revederea cu Nichita Stănescu
rămâne cea mai frumoasă și
petrecută în vara aceasta!

DRUMUL ÎN SUD

(Luni, 1 august - simboatică,
6 august 1983).

Luni la ora 7,20, în fața la
INFORMAȚII, în Gara de Nord, ^{stăpîni}
cu Colonel Ostabie apariția celorlalți
băieți care vor merge în vizită
de documentare Tulcea - Constanta
- Canal.

Apar cîțiva. Pe drum se vor obi-
tura în ceilalți. Îi prezinti acum.

Gică Cucu - fotoreporterul „Sc.
Tineretului”; simpatic pe tot tim-
pul călătoriei, mereu causează
plăcut.

Tudor Stancu - nepotul lui
Zaharia Stancu. Cu el aveam re-
stai în hotelurile pe unde am
fost cazati („Delta” la Tulcea în
„Tineretului” în Constanta). În-

cut cel mai des, caustic și
indiferent. Un chip „unăt”, dăim
nic, cu ochii prea albi și barba
prea neagră. Dar un blind cu
mici exces de oportunism.

3. Sorin Ștefănescu - un băiat
inteligent, constructor de avioane
autor al unei cărți SF-„tee”.
Deri cu murtată, chip de pusti,
causează limbut în materie de
OTN-uri și alte aventuri spa-
țiale și ferestre.

4. Marin Lupsanu. Simpatie. Dar
describit de îngimfat și incoerenț
în mărginișile-i intelectuale. Nu-t
plac poetii tineri care fac din
poezie lor un caz, deri nu e-
cazul. Lupsanu vorbea prea
mult de „poetii exceptionali
Bănilă, Ion Gheorghe, Ion Bur-
nar, Marius Stănilă”, făcând
claramente puerile sau redu-

o înd cultură română la cea
ce a citit și știu al (destul de
puțin, mai ales că nu a trecut
prin prea multe școli și biblioteci).

5. Rodian Drăgoi. Limbajit, modest,
crispat în limita bunului-simt,
simpatic și trist. Un poet pe
care-l știu de mult timp, l-am
citit deseori, dar care (surprinzător
și neplăcut!) încă nu are nici
o carte publicată. Crezi că e vic-
tima prietenilor meserificative
pe care le-a statornicit în timp
în capitală. Chiar îți vorbea
cu amărăciune despre faptul că
nu are nici un prieten adevărat
în București. Compania lui ti
s-a părut stimabilă, de respectat.

6. Dan Adrian. Student la
arhitectură. Retinut. Când vorbea
despre literatură lansa și multe
naivități liceene. Taciturnul

grupului, cu ușoară superioritate
perfidie a potențialului său con-
ditiu.

7. Constanta Torpa. Simpatică.

George Stăncu te atenționează în
overt sens. Dar nu ști de ce
femeile care scriu poezie folosesc
o ușor curioasă în general "genial"
etc. referindu-se la propriile lor
texte. Naivă în unele afirmații
(la Lămpâna, vorbindu-le tineri-
lor despre "poetia modernă(!)" și
"poetia tradițională" considera că
ei de ați scria cum scriu pentru
că citesc un anumit gen de

poezie etc. — ceea ce, demigru,
era pueril! — ai ni contraris-o
când "ai luat curiozitatea"), cu mici
suscipibilități inofensive, Constanta
fu o "fată de gască", nefăcând
din condiția ei otereore și o
infatuare (cum ceea "să faci
celaltă femeie a grupului, Ca-

Carolina Ilica).

8. Cătălin Popescu. Școlul Con-
stanței. Student la scenografie.
Simpatic. Prezentă plăcută. Un
tăcut.

Mihai Rășică. Ape la „Viata
Militară”. Idiotul pierdut cu viori.
Discuțiile cu el au fost stupide,
individul vorbind ca un erudit
de potem parale, epărind na-
turali. Stupidă prezenta acestui
filistin.

9. Tu. Ai vorbit mult. Dar numai
cu argumente, cu experiența
lecturii. Si cu bunul-simț de
nigșare.

10. Carolina Ilica. O femeie tare
rea și încreșută. Disgratioasă
prin mofturi și complezențe,
prin încreștitudinea lucrurilor

pe care le revendica desi ea
susina nu le respecta. Deh!

Tulcea. Ocauti pe Ana Tenoghen.
La o tabara 'de copii, un recital
descrii cu copii. Cu voi, un timp
a fost si George Târnea, un
poet care nu-ti spune mai
nimic.

Dorul de Sulina. Privesti vazele
care pleaca spre acel 'capat de
lume.

Un drum in Delta, spre lacul
Puiul. Prea in graba. Te uiti
si taci. Delta e același timp
deschis sufletului tau.

Îi trimiti vedea ei. Îți lipsește.
E atot de puternic in tine senti.

mentul că vei să trăiești cu
EA! Absența Ei te va orbi
de amărăciune.

Nu e o inteligență deosebită,
nu e o încredere orbitoare, dar
e o ființă care te-a emoționat
atît de mult încît ți-a lere-
glat și ametit toate simțurile.
Poate și ființă e atît de enig-
matică. Și pentru că tu con-
tinui să nu știi mai nimic
despre EA.

Un microbus ^{pus} la dispoziția
voastră de BTI și ești drumul
spre Tabăra de la Cumpăna-
a șantierului Canal Dunărea-
Marea Neagră. Două nopți
în acea tabăra. Mulți tineri. Îți
dai seama că n-ai putea
trăi (pe timp de pace) în estfel
de tabere. Bibliotecă te-a

schimbare.

Vizită pe șantier. Canalul e impresionant pentru orice novice în acest sens. Nu văzusei niciodată atât de mulți oameni transpirați.

Prof. Apa albă ca leptele, din cauza profului de cretă. Un sat - Straja - despărțit de canal. Pe un mal se vede școala. Pe celălalt, biserică. Copacii albi. Casele albe. Porcă un șar a pters viața cu un burete. Șantierul ucide tot ce e natură.

Apoi plajele. Mamaia, mai întii. Te întâlnești cu George Ostroveanu pe plajă. Surprinsă care vă minunează pe amândoi. N-ai reușit totuși să vă mai

sedeti după aceea.

Constanța. Unleli pe străzi
sireea, cu Sorin, Gică Cucu, Tudor
Stancu și Radian Drăgoi. Gică
Cucu vă poate pune prin tot felul
de culturi. Inclusive într-o
moschee.

Marea. Aceștia neliniste lingă
are stai ca în prost.

Eforie-Sud. Attea timpuri mla
roare. Putine femei frumoase.
Prea multe sătențe. Preferă
să te uiti la scoci. Ți scriu
numele 'Ei pe nisip. Valurile
nu-l sterg ușor.
E cold.

Viorica Luca. Tot frumoasă. (1)
sezi într-o scară și într-o
dimineată. Frumoasă, 'ningură
și tristă. Nu puteți face nimic
pentru a amâna depărtarea.

Vietii paralele.

- Suni la Mangalia. Pe Misora
- Bristom. Nu e de găsit. O mătura
- aeră te mîntuie la capătul firului

Cumperi daruri pentru EA și
pentru Dumi cea Dulce.

Ți salut prietenii.

Pe 5 august, într-o riveră, mi-
credemul să ducă spre Tulcea.
Dar nu mai erati decît : tu, Ro-
dian, Constanta și Cătălin. Cei-
lalti au plecat spre București din
Constanța.

Furerați și la Costinești. George
Mihăiță. Palavre. Carolina Ilica
Țeposă. Frigidă în purtări.
Despărțire oarecare.

Matei Vișniec pe acolo : Grăbit

Semăna cu un taximetrist fran-
cez.

Citești amuzat „Secventa”. Era
Testinodul filmului nouăduese
acolo la Costinești.

Pulhoi la Tulcea. După o ploaie
forțială.

Intilnire plăcută: cu Tudor
Dumitru Sarou. Vă bucurați
de revedere. Îl iubesci pe acest
foarte talentat prozator.

Cumperi CRONICA nr. 31 / din 5 aug.
1983. Ai un grupaj de poeme +
proză. Multumesc, Ștefan Oprea!
„Moartea la gater”, „Limistea
ca miracol” (cu dedicație „Tu
doritei”) și „Elegie cu Tess

plecată în cătunul vecin".

APENEU nr. 7. În „Caiete botoșănești”, Lucian Valea se citează în două rânduri vorbind despre ancheta aceea inițiată de ei privind condiția tinărilor scriitori din provincie.

Noapte la Tulcea. Dormim la hotelul Casei Tineretului de lângă lacul Ciurca. O recepționeră foarte frumoasă.

Discuții și plimbări prelungi cu prietenii tăi noi, Rodian, Constanta și Cătălin.

Pe 6 august, dimineața, o căutam pe Ana Fenoghean la Casa de cultură. Da, o găsim. Tot frumoasă, tot min-

gună, dar mai palidă. Virta.
Prea ocupată, exonerant de ocu-
pata cu fel de fel de telefoane.
Urma să vă revedeti pe la
ora 15. Nu mai era acolo. Bye!
La 17 plecați spre București.

Pe 7 august ai stat acasă și ai
scris două "reportaje" senti-
mentale pentru "Suplimentul
sc. tineretului".

Pe 8 august, seara, revedere la
"Luceafărul" cu Cezar Ivă-
nescu. Crede că ești un poet
"exceptional", va scrie despre
"T. de critică", va publica un
amplu grupaj în "Luceafărul",
în septembrie etc. Deh!
Ți mulțumești pentru tot și

pleci.

Nu neuzerti să dai de Gabriela
Negreanu. Alădota.

Te plimbi prin oraș ca o limba
în gura unui câțel, flămînd

Vorbesci la telefon cu Mădălina
cu Tudor Stancu, cu Constanta
Dorja, cu Neti.

Asta-i !

*

- Pe 10 august, miercuri, erai în
P. Neamt. Pănușos că te apropii
de casă. Dornic de-a o nevedea
pe EA.

Te duci la Radu F., la Raveca

la prinz pleciind spre Poorca.
In munti plouă de zece zile.
Va continua și plouă în zilele
următoare. Săteni disperati de
ploaie. Finul. Tu degusti. Si
esti leves, limit de leve.

Scrisori. De la domnul Palar
(grăbit spre nisipurile însozite
de mării; multumesc!), Dumitru
Chisaru (deh! oho!), Nicolae Pă-
ciut (complementă?), Mili Amariei
(durerosă viață), Sanda B. (stu-
pide curiozitate: "Mi se urcă un
păianjen pe un picior și e mai
plăcut ca mîngîierea unui băr-
bat". Poftim, femeii! Phalusa and
prostie), altii.

*

*

- Te duci la EA. E tot dulce și
emotionantă. Dar retinută, trăs-
imă, "eversantă" prin timiditate
sau cine știe ce-a mai fi. Pre-
zența ei, chiar acolo, în casa ei,
te învivește și bucură.

Nelunia!

*

- Marius. Texte excelente. Bun.

*

- Directorul filistin refuză să-ți
dea copia de scris! Să nu-l
oresteze! Săracu'!

*

- Dan Dumitrescu (după vorbele
lui Gică Luca), a scris un
~~carton~~ poem perfect, la care
nu se mai poate lucra, ediție
definitivă:

„E trist și amărit românul,
Ți-a umplut de pule curul”.

Deh!

*

Unul, în timp ce ascultai
piesa „Da, da, da” a grupului
„Tris”: „Ăsta-i Jurnalul MANI!”

*

- Nu citești mai nimic. Hălăduiești.

*

- Aurel Șefciuc + Julianna Sibiceanu,
alți copii talentați din Jaleuța
veniți în tabără la Porco. Te
acordează, te-au recunoscut, oza
ai fi și-a pozele de prin reviste.
Une multe cu ei.

Frumoși.

*

- Duminică. Azi. O aștept pe
EA. Bucuros, singur, cu dor!
La ora 9, totuși, surpriză: Lili.
Nu mai trecuse niciodată pe la
tine. Te bucuri. O mângâi. Șer-
ști că venirea ei amulează în-
tâlnirea cu EA așa cum o
doreai. Și EA apare puțin după
aceea. Așa dulce! Minută. Vor-
băreată. Aprecieri. Apoi tăcere
multă. Ascultati muzică. Plouă.
Trece ni Vanilia Miescu.

Dorisei mult răi fii numori cu
EA. Duminică nătată. Și nu,
totuși; prezentor lui Lili a fost
oricum reconfortantă. Dar V.
e întotdeauna o fată cu bun-simț
și dulce.

Ai primit-o îndelung pe EA.
Minutată deși are forme comune.
Lili, în schimb, cu chipul ei

sensual, zlefuit, asculta ca
seita care tie ca nu poate
ramine insarcinata.

Erau dulci. N-ai vrut sa te
gindesti la moarte.

Si iar sti va lipsi EA. Dar. Meru.

Te conduci pinda la podul de
peste Bistrita. Ei (ni pentru
Dumi) ii pui toate dorurile
intr-o plava. Era oza de dulce
in crisparea ei! Si mergeati.

*

Aseora. Plingind, a venit
la tine o Maria. Tincă. 14 ani. i
Dulce de tot. Alungata de acasa
de total ei. O limizesti. E ora
lacrimisarei T., fosta ta eleva
f. de septa. Maria, nume
de referinta si drum, nume
de tara! De ce mereu oza?!

*
- Si femeia aceea cu care te
delectaci. Si-a nas tot parul de
la sex. Clitorisul prea dezvoltat
seamăna cu miste urechi de
om. Cita devirgine în sexul
unei femei. Nu sti dacă alerenta
parului o făcea diognaticosa, de
acea „anomalie” excita ni peretii
Ai iubit-o mult, ca un cime.
Sexul — ca o luminare cu
care făcea lumină în trupul
femeii. Era atita lumină!

*
- Si toturi, toti sint străini.
Numai EA este adevarată
ni-ti împărătește singele ni
cuvintul! S-o aibă în pară
toti seii!

* 14 aug. 1983
Morca, duminică

*

— 15 august. Stai cu copiii din
Jalemita. O întâlnire cu ei. Unii
sunt foarte talentați. Ti-amintesti
acolo că intri - a zi de 15 august,
în 1714, ai fost ucis (-tin Bruș-
coveanu. Întâlnirea cu copiii
- a defășurat în clasa (acum CLUB)
în care ai învățat în clasa a IX-a.
În colțul în care fusese banca ta,
îmbrăși - erau acum mai multe
steaguri.

Absolut talentați acei copii. Si re-
ceptivi. Si frumoși. Dar poezie nu
se scrie niciodată cu sfaturi. Sper
că un sfaturi voriau ai de latine.

*

— Absența ei te doare. Uneori te
doare cumpănit. E un om după care
vei țineți mereu. Un om de
care te - ai îmbolnăvit. Te - ai
atașat atât de mult de ea! Îți
ești mult peste puteri să poți

accepta gândul c-ai s-o pierzi
prin cele gânduri ale lumii. Dorset
s-o păstrezi pentru că nici o fată
nu te-a emotionat vreodată așa
mult. Și nici o ființă din lumea
lor nu ti-a lipit atât de dure-
nos.

*

- În fiecare oră o chemi în orele
cu EA n-ai născut de mare.
Urâști familiile și tot ce amprent
ele învești.

*

- Măine ar trebui să te întorci
dintr-o excursie de o zi pe la
mănăstiri din nordul Moldovei.
Poate că te vei întoarce. Pentru
EA, pentru EA.

Dacă ai muri, toată viața ti-
fi dor de EA. Și viața ar fi în-
semnat doar o minunătoare
din care ai scăpat ucis și îngrozit
Să ai grijă Bucuria de EA, de

T. !

15 august 1983

*

LA PUTNA

- Un drum nou. Peste Putna.
Nu mai trecusei niciodată mun-
ții pe acolo. Cu copiii din Jalo-
mita, cu Aurel Seftiuc, Eugen Ro-
meci din Tândărei, Paula Popescu
din Fetesti, cu ceilalți.

O companie mincer plăcută. Trei
fete foarte talentate ti-au fost
tare dragi în aceste zile: Juliana
Sibiceanu, Nineta Stanciu și
Cristina Bucoseanu. Aceasta
din urmă te-a încântat pur și sim-
plu prin simpla-i prezență.
Te bucurai de acest drum spre
cetera mănăstiri.

Sucevita. După Moldovita. Din
nou, ca și alteori, te uiti la
partea pictată și cu un 'gînd

ce te măpăderte întotdeauna în
biserici: cânti chipul Ei prin toate
acele picturi; prin toate icoanele
E o și caldă, frumoasă. Stai
indelung de vorbă cu acerti
noi prieteni ai tăi.

Și Putna. Aici nu ai vorbit.
Nu ai mai putut spune nimic.
Te-ai dus la mormântul lui
Ștefan și ai îngemănat cu
profundă piozitate. E un loc
sfânt al mamei, e un loc
în care reveneai după mulți
ani, cu dor și cu emoție.

Te-a impresionat plăcut și atitu-
dinea decentă și emoționantă
a copiilor din "Jalomița".

Ai stat la Putna singur și ai
fost tare mulțumit că ai revenit
în preajma aceluiași loc sfânt.
Ti-ai amintit acolo și de Eminescu
și toți ceilalți care ai sărbătorit

Andrea pe Ștefan cu gândurile
la cele mai profunde.

Suceava. Spre seară erati la
Voronet. Emotionant. Alt^e loc
fiut. Si te-a năpădit amintirea
minuetei seri de la Voronet de
acum un an.

Frică că poți reveni în astfel
de locuri.

Pe la ora 3 dimineată, deci în
17 de-acum, erai acasă.

*

- Dor de EA. Filmic. Esti bolnav.
Dor EA? Bolnav de EA.

*

- Te vizitează Anaf sefiuc cu
notia, plus cele trei fete minu-
te din Ialomita. Mama era

bine-dispusă, lor plăcere le-a
făcut ni daruri. Dulci, tare dulci
fetele. Si Cristina ti-a plăcut
în mod special. Acea cea de
pisci minumat, o blândate în
priviri permanentă. "Un
lip pe care n-ai ră-l uiti.
De fapt, esti puțin nedrept. Si
Mineta era tare dulce. Si Ju-
liana, denigur (dar e mai
gumosă în reviste!), ca de
dofel toti acei copii din Ialomita

*

-Foc de tabără. Ris. Muzică.
O noapte cu profesorii aceia.
Nici n-ai mai ajuns acasă,
ai dormit la Alecut.

Si încă e ti, pe 18 august, pînă
la pînă cu acei copii minu-
nati, cu dascăli lor simpatici

Au plecat ni - noarele de după
aceea ti - au' lipnit.

Ai început deja să le duci
dorul.

*

Când te - întorci seara acasă,
veniseră ni Florian cu Gabi.
Incurie! Dar plecați la Poiana,
la Jovel. Noapte acolo.

*

E simeri seara. Vinăiu. În
19 august. Te - ai întors de
la Poiana numai pentru că - ti
era foarte dor de EA. Credeai
că - ai găsi acasă curiozitate de
la EA. N - ai găsit. Dar te durca
timpul de EA, tot gândul tău
era plin de dor de EA. Ești
aproape bolnav. EA cum e?!
Doamne al lor! * Și tu.

*
- Adormi oare? N-ai citit
nimic în ultimele zile. Viață
de dandy! Danger! Dar ce
mult lipsește EA! Nu mai știu
ce-ai să faci!?

* 19 august 1983
Prota

- Dimineața începe totuși cu o
scrisoare de la EA. Evăzică,
cerînd "ertare" în continuare,
obosită și extenuată multor gin-
duri pe care le așteptai de la
EA. Găsești și greseli de or-
tografie. Citești cu interes celor
pe care-i iubim, femeilor năsi-
ales! EA vietuiește încă prea
mult în unele prejudecăți și
cred că de aici negura din unele
gînduri pe care le rostete.
Aproape de întrebări dacă nu
cumva și tu ești prizonierul
unei prejudecăți paradoxale:
aceea că EA este so minime.

Esti prius de EA, te-ai otagot
do EA ca un timpit. Odozenie!
Prima femeie care te-ar putea
orbi cu iubire, ni frumoșete or
fi în stare să te 'scoată' din
Republica T. Altfel nu e pos-
sibil! T. continuă să fie oleseria
primordială ce te stăpînește
în ultimul timp. Un timp lung,
profund.

Ori să găsești a și pentru a sta
de vorbă cu EA, pentru a "in-
dnăzni" ni EA ni vorbească.

Nu se poate tăcea la infinit.
De la un punct încolo, făcerea
e oî delicioasă, oî perfidă,
oî criminală.

O vei uî în ziua în care ai
avea sentimentul că te fură
ni poeziei. Nu poți permite ni-
mănu să ia locul poeziei. E
drept, nici n-ar putea, dar
oî poate perturba liniștea

și increderea în ceea ce faci
cu tot sufletul, cu toată po-
terea.

*

- Știi foarte bine, totuși, un
lucru: orice s- ar întâmpla, e
și vei duce mereu dorul, deseori
ți va lipi cumplit, deseori te
vei ascunde și plînge pentru
că nu mai ești!

*

- Florian. Gabi. Jonel. Julia. Un
drum spre Durdau. Vieșire în
natură și oricum un vacanț
de multumire. Alune.
Munții. Numele Ei a reșerit
de zeci de ori și atî între curio-
șele tale. Ți duci dorul!

*

20 august
1983

*

- Azi e mi ziua lui D.R. Popescu.
LA MULȚI ANI!, domnule drag!
Si tot ce e bun mă fie de partea
dumitale!

*

20 august
1983

- Detestabilă acea iubire infernală,
înămătă, ca un noft la un
bet de miserie.

*

- Fericirea începe de la doi, dar
nu știu ce e fericirea. Fiecare feri-
care atunci când vrem să nu
nim o stare de bine.

*

- Unele femei vin prea de-
vreme în viața noastră, altele
vin prea târziu.

Uneori spuneam cuiva: - Ai
venit devreme, ca un zeu. Zeii

vin întotdeauna deorece.

Târziu, foarte târziu vin ni
oamenii. Numai amintirea îi
face nemuritori pe unii.

Primeror femei cunoscută le
diceai în intimitate ni seite. Pentru
că erai foarte uimit. Uimirea ne
face să trăim mai puțin intens,
~~uimirea~~ e o grabă.

Ficeai că oamenii vin mai târziu
Trăiești acum timpul [D-ne al
lor, dar a se trăiește "însă
a se "timp"!"] unei femei venite
prea târziu în viața ta. De aceea
nu poți suporta s-o piesti?! EA
nu este ^{mai} uimitoare decât primele fe-
mei, decât "seitele", dar prin
EA poți statornici o emoție mai
puțin abstractă, mai puțin grabită
e o emoție pămîntească — ni
emoțiile pămîntesti ne tin cel mai
mult pe Pământ. Pentru că nu

stăm dertul de mult într-o
deplină îngurătate?!

*

- Teama de a pierde lumea, de
a te pierde de tine — poate că
numai ea te face să-ți notezi
atîta banalitate, atîta lucruri
despre faptă oarecare, despre
eveniri banale, pierdute în mena-
jeriile unor conveniențe.

Dar te apropii cu atîta sinceritate
de toate lucrurile! Nu poți minimiza
liza profunzimea lumii, sau ai
aerul drept, de aceea refuzi să
trăiești doar în abstracțiuni.

*

- Ascultă concertele pentru flaut,
orchestra de coarde și bas ale
lui Antonio Vivaldi. Uneori, venirea
mortii poate fi ca această muzică?!

*

21 august 1983

(dintr-o scrisoare către Elena
Grant)

"...Nichta Stănescu ... : "neferica
este o mlaştină, numai moartea
este virgină". Ţi dau dreptate
POETULUI măcar şi numai pentru
că scoate astfel "virginitatea din
sfera prejudecării.

- Am detestat mereu prejudecata
netrebnică a virginităţii ca nea-
tingere.

- "Am atins fete care se "bucura
de neatingerea lor, însă mi-a
fost ruşine de eroarea prin care
îşi gîndeau nobetea.

- să nu vrei iubire decît pe măsura
puterii de a dăru-i iubire.

- O femeie goală este o mare
lingă care stă un corăbier
de treabă.

Relatiile sexuale nu pot fi o
extravaganta a carni, cel mult
o ritanie intre doua lacrimi.

Să ştii să taci în fața frumuseții,
să nu abuzezi de ea dacă ea nu
se dăruiește singură.

- Cum ar putea fi dură dragostea
la perfecțiune? Poate că numai
prin a fi lăsată în pace să fie
ea însăși tot timpul.

- Îți trece acum prin gând că
o dragoste dură la perfecțiune
ar fi o inutilitate cumpărită.
(Știuta fiind, n-er mai avea
nimic de trăit.)

*

21 august 1983

- Florian și Gobi au plecat. E 23 August. Satul e foarte singur. Pe cer se văd umbre. Esti plătisit. Ti-e foarte dor de EA. Taci. Nu se va schimba mare lucru. Fieele acestea ai dorit să ai bani multi ca să cumperi multe daruri oamenilor la care tu și celor pe care-i compățiesti, săracilor. E o dorință care te năvălește de multe ori. Foarte des în ultimul timp.

Esti lenes. Seneca nu-i o soluție. Danger! Nu vrei să scapi de tine. Încet-încet speră să-ti revină, să ești mult și să scrii. Dar ai nevoie de EA. Fieca "e aproape i-i ciudă pe cei 14 ani ai ei. Courtati că tie ti-i ciudă. Virtutei o refuză acelei libertăți care-or putea-o lăsa mai des cu tine. Si poate că nu trebuie să discute prea mult cu mama ei despre virginitate. În ultima noapte, din ciudă pentru cei 14 ani ai ei, i-ai scris și i-ai spus "te iubesc" în

mei multe limbi de lemn. Ai
scris să ai 14 ani?!

*

Recitești textele ce compun „Tra-
tatul de critică”. Unele pasaje
se par scrise, aberante prin
prozaism. Care necesare? Re-
citești. Ai început să scrii. Încep
să dai pe foc. Vei scrie anumite
texte. E o carte la care tu
sunt. T - tratat.

Ai făcut un mit din fata asta
contrarietă de atita iubire!

*

Ți-e dor de scrisorile fetelor
din Salomita. Ți s-au părut:

1) Cristina Pucioacă — o viitoare
mare cititoare. O corectă. Dulce de-
tat. Forță poetică discutabilă.

2) Nineta Stanciu — o viitoare
pasională. Fumosă. Filosofică
— abstracțiunile ei sînt remarcabile.

bile, emotionante. Are vîna de
poet. Chiar ni indiferență de poet.

3) Juliana Sibiceanu. Cîndea i-
suis o epistolă de încurajare ni solida
ritate cu talentul ei vizuinos. O
fată care ti-a dat impresia că
nu vrea să fie a doua. Infatuată
în numele poeziei?! Ar fi bine
deocamdată.

Ti-au plăcut prin încurajarea cu
care vor să fe însingătoare.

Si doi băieți ei nemorcat: Julian
Ilie Năstăsache ni Gabriel Teo-
dorescu. Vor veni în poezie?

Cristina Pucoveanu ti-a răma-
cea mai dragă. Așa ceva ni
dîm Dumni cea Dulce.

Oh, vîntule artea pisicoare ni
nemai pomenit de dulci!

*mora, 23 August 1983

*

- Bati la masina cîteva ore.
Reici unele texte din "Tratatul
de critică", texte care te nemulțu-
nesc. Dar te accorzi greu cu ceea
ce ai scris în ultimii doi ani.
Anul acesta este cel mai sterp
în cîți ai trăit pînă scris. Te vei
reabilita în toamnă?! Bine ar
fi! Din momentul în care începi
să știi prea multe despre poezie,
scrii tot mai puțin, mai fără
har. Împacă toate lucrurile!

*

Dacă există D-zeu, or trebui să-i
mulțumești pentru nebunia pe
care ti 'a dat-o. Pînă la
menținerea ta e pînă la urmă
tot fericire. Te uiti uneori la
motivele pentru care se doborîți
Printre cei din jur și recunoști
pe fiecare dată că tu ești
un fericit. Și atunci de ce te u-

mai plîngi?! Ai ră răspunsuri
în altă zi.

* 24 aug. 1983

- Te-ai dus pînă la Lunca s-o-
vezi pe EA. Nu mai puteai de dorul
ei. A venit pînă la poartă. Era în
pantaloni scurți. Si era tare dulce!
Ai făcut o-tă în brațe. A promis
că va face pe la tine duminică.
Ai început o-o aștepti deja. Apoi
ai continuat să citești din Kurt
Vonnegut, jr. — „Abatorul cincii”
Dulce fată!

* 25 aug. 1983

- Vonnegut. Ți place scrierii core-
amplu cartile cu pistrii.

*

- În „Bunul-simt ca paradox”,
Alexandru Paleologu afirmă că
„bunul-simt este filozofia înșăși” și
că nu există bun-simt fără în-

Inteligentă, în schimbul există inteli-
gentă fără bun-simt.

*

- Inteligența este o finete de a
recepta, de a fi în mijlocul unei
lumi în care poți descotorosi fru-
musețea de gropi.

*

- Ai mai spus: alături de bunătate,
inteligenta este avere primordială
întotdeauna.

*

Într-o țară ca a noastră, care
miroase așa mult "a pământ"
(Cioran), scriitorului i s-or cere
mai multă viață.

*

- Nu iubesti și nu poți să iubesti
nici o altă țară cum "o iubesti"
pe a ta. Tocmai de aceea: - "De
ce să fiu iubicit cu picle fa-
raonice chiar aici?!"

*
- Stii atat de bine ca esti un om
bun! Aproape crezi uneori ca nu
esti... Siguranta descumpăneste.
Descumpănirea... nu!

*
- Ai nevoie de EA pentru ca ai
nevoie de timp . Azi ai inteles
mai bine acest lucru, uitandu-te
la ortogolimea apei spre nici
ea nu stie ce.

*
- După atita căldură, azi, spre seară
semine de ploaie. Cer burdușit cu
semine de ploaie. Aștepti. Ca un
prost aștepti bucuria! Și vine.

* 25 august 1983
BORCA

*

- O scriitoare contrariană de la
Nobilica Toranu, fostă elevă, Trista
aceea pe care oi încercat s-o înve-
lești fiind mereu bun cu ea:

„Tovarășe, profesor

Știam că există misiuni pe lume
dar nu-mi închipuiam că e așa
de aproape de mine.

Cineva a încercat să-mă facă
să quit din miserile lumii.

Nu credeam niciodată că mi s-ar
putea întâmpla acest lucru: violul.

A FOST UN ACCIDENT.

„Nu spuneti nimănui cauza lui.”

Da. Contrariană scriitoare! Nu-ți
poți da seama ce i s-a întâmplat,
ni' mai des nu-ți poți da seama
ce e-n sufletul ei dacă i s-a
întâmplat ce amocă în rân-
durile de mai sus. Ți-e teamă
să nu faci prostii. Ți s-au rai

Trecă pe la tine. În ultimele luni
n-ai văzut-o. Ți dorști binele
mereu ai vrut o-a ptă bine. O
mare tristă, cu o inteligență deo-
sbită, dar, iată!, refuză ca unul
alte femei unor spaimă prematură
anormale poate.

Cui răi spui „cauza lui”, din
moment ce nici un ști despre ce este
vorba ???

*

- Treci pe la Ileana B. (care-ți
scrisese înainte!) ni-i duci ră
citească „Echinocxul nebunilor” al
lui Bakovsky ni „Moderato can-
tabile” de Marguerite Duras.

*

- Ascultă muzică. E ni Doina S.
Dulce. Cu gură picturală ni
mimi de artist. Genunchi de tã
născută ?? Și umbra peste orele
serii.

*

26 aug. 1983

*

- Psihiatrul ar găsi ciudată "pariușea"
ta deosebită pentru aceste "pisici" de
15-16 ani. Ți-^o tare dragi. Toate cele
lalte (mai mari) te plătiseră neșede.
Pui această propensiune a ta numai
pe nevoia continuă de puritate, de
reînnoație. Ești sătul de perverșități
de celor înșirați, de ipocrizii și inter-
ese.

*

- EA Ți lipsește în fiecare zi. Un
cros te-or salva. Poate că Aici ai
ales-o pe EA pentru că nu aveai
pe cine alege, poate aici te-a emoti-
onat EA pentru că nu avea cine
să te emoghueșe.

EA Ți-a dăruit trăiri dintre cele
mai profunde. Dar tot EA este cea
care Ți a dăruit cele mai mari
măhmiri. Este cea mai neriguroasă
dragoste pe care o trăiești, dar cea
mai emoghuanță.

Fiecare zi mișcă și fie ofirmitul.
Dar ce dor Ți poate fi de EA în

această viață.

Faptul că nu e nici foarte frumoasă
nici foarte inteligentă, și totuși te
simți nepus de legat de EA, îți
dă dreptate atunci când neofitii
ai dreptatea este o chestiune de
atașament.

*

- Ileana B. Era frumoasă și. O
inteligentă frumoasă. O pudică și
o mătă. Numai în scrisori e altfel.
Inteligenta deosebită nu-i face pe
tota de simț.

*

- ATENEU, NR. 8/august 1983. O jumătate
tate de pagini, mai mult chiar,
cu poezii din zidetul Neamt.

- Daniel, tu, Radu, Adrian și Șerban
cu poezii. Si cite două poezii. Tu
ai două texte dragi tie: „Destinate
pînă grădinile Hokusai” (cu
dedicatia: „Tudoritei”) și „Tratatul

de eretică (ziua a treia)" - dar
cu titlul schimbat: "Sfârșitul
verii". Deh.

Textele lui Adrian ți-au plăcut
în mod deosebit. Sava în tonul
cu care a scris: proza-poeme
umor ironice. Radu: ambiguu, poet
scurt, neclar cel mai des.

Daniel: el găsește schimbat, un
peu mai vechi scris, formal
à la T.T. Cosovei, inconsistent
uneori.

Dar o pagină frumoasă de
POEZIE!

*

- Te uiti la un meci de fotbal. Azi
a început campionatul national
de fotbal. Rapid - F.C. Uet 1-2.

Rapid! Ți amintesti că acum 12-13
ani erai ametit de drogote pentru
Rapid! Ce mai trece vremea!

*

27 aug. 1983

*

- E duminică. E ora 14. EA Trebuia să treacă pe la tine. Promisese. Nu a venit. Nici nu crezi că va mai veni. Nevenirea ei, după ce promisese că va veni mi s-a ostenit, și se pare nepus de revoltătoare! Să confirme gestul acesta foarte urât că or fi lipsită de caracter?! Până la urmă se pare că va trebui să accepti această variantă și să-ți iei răsuflare să nu-ți dai nici o atenție acestei firi care, se pare, nu stie în primul rând un lucru elementar: că oamenii trebuie respectați.

Deșigur, a găsit ceva mai interesant de făcut decât să-ți țină promisiunea de a trece pe la tine într-o duminică pe care, iată, trebuie să o consemnezi drept cumpănită.

Dacă e idiotă?!? Și pare foarte rău!

28 aug. 1983

*

*

- O vecină îți aduce zicrul „Ce-
blăul” de ieri pentru a-ți arăta
o poezie de-a ta! Ți amintea
aparitia cartii. Titlul poemului,
deot, nu-ți aparținea: „De pace”!
Titlul poemului era „Domnul
Paganini pleacă pe front”.

Cum de-ni permit astfel de
schimbări abuzive?!

* 28 aug. 1983

- Ți se spune că Marie de la
Roumanie se va căsători. N-ai
văzut-o de mult timp. Bune,
ți amintesti seara aceea din
garnoniera lui Adrian, când
se dezbrăcarea și timpul ei părea
un diamant în înserare.

Frumoasă țintă! Poate va fi
fericită!

* 28 aug. 1983

*

- EA. Îmbrăcată în alb. Frumoasă. O întâlnești întâmplător. O întrebi de ce n-a trecut ieri pe la tine, deși promisese că va trece. Nu i-a dat voie păre, venise beat. Era tare frumoasă! Se ducea la biserică, împreună cu soratele ei. Ai rugat-o să fie atentă la predica domnului popă și să îți relateze niște. A spus că va trece după-amiază pe la tine. Trebuie să pleci de la idea că iar se va întâmpla ceva și nu va putea veni, ca să nu suferi prea mult în cazul în care nu va veni. Dulcea de EA!
Nesocotita de EA!

* 29 aug. 1983

- E iar acel sf. Ioan de Toamnă sau de mânăligă? - cum vicesi acum trei ani.

* 29 aug. 1983

*
- Ce zi memorocita! Ce a mai memorocita zi din ultimii ani! A venit EA. Era atat de frumoasa! Iti fusese atat de dor de EA. Erti convins ca n-ai iubit niciodata atat de mult o fata, absolut niciodata.

Ti-a spus ca nu te mai iubeste ca acum cteva luni, ca or sa se rãmaneti numai prieteni. In cindã tuturor cindãtenilor ei, ai crezut mereu ca totusi n-ai te iubeste mult. E ca ni cum toate obiectele din lume ar fi dispãrut desodatã ni ai fi rãmas ninger pe un pãmînt totalmente pustiu. Ti-a rãmas acest carnet în care plîngi ni care nu spune (ca ni celalalte) la urma urmei decit ca ertii un mare memorocit.

Plîngi ca un boiu ni o faci ninger. După EA nu poti rã nu plîngi. E nespus de rãu se trãiestii

acum, chiar dacă nu poți încă
realiza dimensiunile de fațadă.
Pentru ce mă te bati în continuare
sind de doi ani de zile EA este
unicul tău Dumnezeu alături
de CUVÎNT !! Nu găsești nici un
prieten acum și nici n-ai ne-
voie de nici un prieten acum.
Ești stăpîn peste un murtiu de
dureri, și descenși la lacrimă.
Poate că nu te-a iubit niciodată
dacă are puterea să revință, poate
că e mai rea și mai proastă decît
toti nașii lumii. Dar nu e drept
ce spui, nu se poate să nu te
fi iubit mult, cu fond a
fost nemăipomenită de atîtea
ori. O seită! O micușel care
ți-a bîntuit fiecare zi din
ultimii ani: Ți-a dăruit cele
mai profunde emoții din cîte

ti-a dat vrodota un om.

Nu stii nici acum nimic despre

EA. N-ai stiut niciodata. Nu-

mai amotia ~~sa~~ legat, cople-

sindu-ra. De aceea e in primul

rind nedrept acest finish.

Nu ai puterea sa-l recunosti

deri el exista. Dar e numai

optiunea ei. Tu nu ai avut ni-

ciodota una ca asta si EA stie

perfect acest lucru. A inceput sa

umilele cerul prin parintut.

Nu te poti abtine deloc, plingi

si acheri. Si nu ti-e rusine

deloc ca a iulesti sa mult,

esti mandru. Mandru ca poti

sa plingi dupa un om deodalt.

N-ai sa te poti despartii de EA ni-

ciodota. Tot ce ai scris din cauza

EI se va impotrivi mereu ni-

taru. Fericiti cei care se

nașe gravuri?! Nu. Niciodată
Ești atât de fericit dacă poți
dăruia bucurie unui om, atât
de fericit! Nu contează câtă pu-
mesti. Dar lumea o devenit
purtaie fără de EA. Vocea ei nu
se mai aude și năntirea ei
te poate scoate din minti.
Ai trebui să placi, să umbli, să
fi uais. E atât de frumoasă po-
vestea noastră înaintă gîntul
povestii îți spune că viața nu
nu mai are importanță mai
departe. Si nu ești fătural, nic
de 17 ani. Ai trăit însă mo
emotii din cauza ei, ai fost
nemăipomenit de fericit și buu
în acea bucurie datorită de E
Cercul umbrelă prin pîmînt. EA
a început să poarte numele
mortu. EA. A fost mereu EF

în ultimii ani. N-ai puterea
s-o urăști, nu ai putea avea
această putere. Absența ei te
cutremură însă. Ai vrut atât
de mult să trăiești numai
pentru EA! Poate că vei iubi
de-acum încolo numai de
complementă. Fără EA, vei ră-
mâne singur, mai singur decât
ni-jlocul planetei.

Nu ai cuvîntul a mai rămas
ni numai cu el mai poți sta
de vorbă. Ești disperat, băia-
tule, ni nu 'rei să recunoști,
aște curiozitate, inevitabil, prin
simplex-le notare doar, litera-
turizată. Plîngi. Ai, mîine,
poimîine nu mai ai nimic
de făcut. Doar să plîngi. Să
plîngi ni să te întrebi ce sens
are să 'existi fără iubire,
fără emoția pe care ti-o dăduse

Tudorita. Ultimul meu al
bucuriei tale pe acest pământ?!
Ați fost sigur că așa
este. Simți că ai început deja
să mori, simți că nici o bucurie
nu va mai putea fi atât de
profundă pe lumea cum era EA.
Habare n-ai ce-ai să te faci
fără EA, de aceea plîngi și
nu mai vrei nimic, nimic,
nimic, pe nimeni altcineva.
Ce frumoasă era ați! Ce tristă
era și EA cînd a plecat! Ai
rămăș' memorocit acolo în drum
și te-ai întors greu acasă, cu
un cîine. Cît de rău e că
a plecat, cît de rău! Nu știu
ce-ai să te faci!

* luni, 29 august
1983

